

Sygn. akt: I 1 C 1853/15 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maja Żyrek

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 r. w Gdyni na rozprawie
sprawy z powództwa (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.
przeciwko W. R.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wniósł w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew przeciwko W. R. o zapłatę kwoty 16.880,93 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 7.007,58 zł od dnia 26 maja 2015 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 21 września 2007 r. zawarł z pozwaną umowę nr KGP\ (...), a pozwana zobowiązała się do spłaty zadłużenia na zasadach określonych w umowie i regulaminie, zaś w związku z nieuregulowaniem w terminie zaległości powód wypowiedział umowę pismem z dnia 18 kwietnia 2008 r. oraz wezwał pozwaną do zapłaty wezwaniem z dnia 15 maja 2015 r. Powód wskazał, że na wymagalne roszczenie składa się kapitał w wysokości 7.007,58 zł oraz odsetki karne w wysokości 9.873,35 zł.

(pозew – k. 2-3v)

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2015 r., wydanym w sprawie VI Nc-e (...), Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Gdyni wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

(postanowienie – 4v.)

Pozwana W. R. nie stawiała się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożyła odpowiedzi na pozew, ani w inny sposób nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 września 2007 r. pomiędzy (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą we W. a W. R. doszło do zawarcia umowy nr KGP\ (...).

okoliczność niesporna

Sąd zważył, co następuje:

Wobec faktu, iż pozwana W. R. nie stawiała się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożyła odpowiedzi na pozew, ani w inny sposób nie zajęła stanowiska w sprawie, zaszyły warunki do wydania wyroku zaocznego – zgodnie z treścią art. 339 § 1 k.p.c. Według treści § 2 wskazanego przepisu sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości. W niniejszej sprawie Sąd takie wątpliwości podjął.

Wskazać należy, że pozew jako pismo procesowe winien spełniać ogólne wymogi formalne pisma procesowego (art. 126 § 1 i 2 k.p.c.) oraz wymogi przewidziane dla pozwu jako szczególnego rodzaju pisma procesowego (art. 187 § 1 k.p.c.). Obligatoryjnym elementem pozwu jest więc wskazanie dowodów na poparcie przytaczanych w nim okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie. W związku z tym uzasadnienie pozwu musi być starannie redagowane, aby wyjaśnić sądowi wszelkie istotne okoliczności dla sprawy, w taki sposób, by można było je zweryfikować, w szczególności podstawę faktyczną żądania pozwu (jeśli umowa, to jakiego typu, kiedy zawarta, jaki był jej przedmiot), wielkość świadczeń stron, ich charakter, terminy płatności odsetek i ich stopę, terminy wymagalności, kwestię wezwania do zapłaty. Spełnienie powyższych wymogów jest istotne nie tylko dla Sądu, ale również dla strony pozwanej, która otrzymując odpis pozwu winna mieć możliwość uzyskania informacji z jakiego tytułu i na jakiej podstawie został wniesiony przeciwko niej pozew, co składa się na kwotę dochodzonego roszczenia, dlaczego od danej daty powód domaga się zasądzenia odsetek, a w konsekwencji pozwany winien mieć możliwość samodzielnego zweryfikowania żądania oraz podjęcia obrony.

W niniejszej sprawie powód powoływał się na łączącą go z pozwaną umowę nr KGP\ (...) z dnia 21 września 2007 r. Z twierdzeń powoda wskazywanych w pozwie wynika, iż w związku z przedmiotową umową pozwana zobowiązała się do spłaty zadłużenia na zasadach określonych w umowie i Regulaminie. Powód jednakże nie przedłożył przedmiotowej umowy i regulaminu, ani nawet nie wskazał, jakiego rodzaju umowa została zawarta między nim a pozwaną, tj. czy była to np. umowa kredytu, czy umowa o kartę kredytową.

Wobec braku umowy źródłowej i braku jej dookreślenia w treści uzasadnienia pozwu oraz z uwagi na wskazaną wyżej lakoniczność uzasadnienia pozwu dotyczącą podstawy żądania powoda, Sąd powziął wątpliwości co do zasadności żądania powoda. Zaznaczyć przy tym należy, iż powód, po przekazaniu sprawy z elektronicznego postępowania upominawczego do sądu właściwości ogólnej pozwanej, został zobowiązany do złożenia dokumentów zawnioskowanych w pozwie złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym jako zgłoszone dowody wraz z odpisem każdego z nich, jednakże nie złożył żadnego z zawnioskowanych w pozwie jako dowody dokumentów.

W ocenie Sądu powód nie składając żadnego dowodu na potwierdzenie swoich twierdzeń, jak również lakonicznie formułując uzasadnienie pozwu, nie wykazał, że po stronie pozwanej istnieje jakakolwiek zaległości z umowy wskazanej w pozwie, nie wykazał również wysokości tej zaległości. Należy wskazać, że powód nie wykazał również, ani nie wyjaśnił, w jaki sposób - w jakiej wysokości i od jakich kwot – oraz za jaki okres naliczone zostały żądane przez niego odsetki karne w kwocie 9.873,35 zł.

Podsumowując powyższe, Sąd uznał, że powód nie wykazał zasadności i wysokości swojego żądania, które wobec lakoniczności uzasadnienia pozwu budziło istotne wątpliwości Sądu.

Mając powyższe na względzie Sąd w pkt I wyroku oddalił powództwo w całości na podstawie art. 6 k.c. a contrario, zaś w pkt II orzekł o kosztach postępowania zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art.

98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c., którymi obciążył powoda jako stronę przegrywającą niniejsze postępowanie, uznając je za uiszczone w całości.